

KÖRNYEI

2013. december
7. évf. 12. szám

HÍRHOZÓ

K ö r n y e K ö z s é g I n f o r m á c i ó s l a p j a

*Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.*

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.*

*...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.*

Juhász Gyula versével kívánok a falu képviselő-testülete, a Polgármesteri Hivatal, valamint a község intézményeinek munkatársai nevében Környe valamennyi lakója számára áldott, szeretetteljes Karácsonyt és boldog, békés, meglegegett hétköznapokat az előttünk álló, 2014-es esztendőre!

Beke László polgármester

A szeretet ünnepére készülve

December 1-jén, Advent első vasárnapján Környén is kigyúltak a Betlehemi jászol és az ünnepi díszvilágítás fényei. A szeretet ünnepére készülőkörnyiek ezúttal is zsúfolásig megtöltötték a katolikus templomot, majd a Vackor Óvoda és Bölcsőde előtti teret, ahová a gyerekek öröme a Télapó is megérkezett.

Szakálné Gaál Monika előadásában csendült fel december 1-jén 16 órakor a Csendes éj a zsúfolásig megtelt környei katolikus templomban, ahol elsőként Dr. Árendás József önkormányzati képviselő, az egyházközség tagja köszöntötte a jelenlévőket.

Az Advent jelentése: várakozás. Várakozás a béke, a szeretet, a család meghitt ünnepére, a karácsonyra. Ebben a várakozásban, az ünnepre való készülődésben és rohanásban, a karácsonyi fények és dallamok kavalkádjában szükségünk van arra, hogy a lelkünkbe is béke, szeretet, meghittség költözzön.

➔ 2. oldal

plébános üzenetét tolmácsolta: az adventi vágy életünk megváltás utáni sóvárgása. A léleknek Isten országává kell lennie. Vágyakozunk a teljes élet után: ez az adventi vágy!

Beke László polgármester ünnepi beszédében így fogalmazott: a világító gyertyák számának gyarapodása jelzi a növekvő fényt, amelyet Isten Jézusban a várakozónak ad Karácsonykor.

Az Adventi koszorú gyertyái mutassanak nekünk utat egymás felé, a szeretet felé, a béke felé, a sebzett lelkek felé – fogalmazott, a jelenlévőktől azt kérve, hogy a hívők számára leggyengédebb Mária-tisztelet idején ünnepeljék a Szűzanyát is, aki méhében hordozta a várva-várt Üdvözítőt, s „kinek ruhája a Nap, a Hold a lábai alatt, és a fején 12 csillagból álló korona ragyog.”

Ez az adventi időszak ne csak várakozás legyen, hanem váljon valóra is, találkozunk Jézus Krisztussal – hangzott el Nagy Péter református tiszteletestől, majd Dr. Árendás József, Bedy Sándor

Minden gyertya szimbolizál egy fogalmat, melyek a hit, a remény, a szeretet, az öröm. Ez a négy szó, a négy szó jelentése, a hozzájuk kapcsolódó érzések nélkülözhetetlen részei életünknek. Olyan értékeket jelölnek, melyek nélkül csak léteznénk, nem pedig élénk: hittel, reménnyel, szeretettel és örömmel a mindennapjainkat. Zárásul azt kívánta, hogy az adventi várakozást ebben az évben is Karácsony szeretetben teljes beteljesülése kövesse otthon a családban, a barátok között, az élet egész területén, s hogy az ünnep fényeit, a csodát örizzük meg lelkünkben a hétköznapokra is.

A környei önkormányzat, a falu egyházközségei, valamint a Három Királyok Alapítvány több évtizedes múltra visszatekintő közös ünnepi rendezvényén Nikáné Vadász Erzsébet, a Vackor Óvoda és Bölcsőde vezetője Riesing István és az egyházközség ajándékát vehette át, egy, a betlehemi születésről készített fatargást. A hagyományos programot a templomban az általános iskola énekkara, a Német Nemzetiségi Dalkör és a Vackor Óvoda kamarakórusának műsora tette meghittebbé, majd a Betlehemi jászol, a község karácsonyi díszvilágítása mellett az Adventi koszorú első izzójának fénye is kigyúlt. Idén 34 LED-es hópihedísszel és közel 700 méternyi fényfüzérrel tovább bővült Környe ünnepi díszvilágítása, amely mostantól a vasúti átjárón túl az oroszlányi út mellett, a közelmúltban kialakított új főtéren és az óvoda homlokzatán is karácsonyi hangulatot varázsol esténként.

A hagyományos adventi vásárnak is már az új főteret biztosított méltó környezetet, a kicsiket meleg tea, a felnőtteket forralt bor várta. A gyerkőcök legnagyobb öröme a Télapó is megérkezett, apró ajándékokkal hálálta meg a verseket, dalokat, de természetesen azok az apróságok sem távoztak üres kézzel, akik kissé megszeppentek.

Minden templom egy-egy csoda

Január első hetéig tekinthető meg munkanapokon a Művelődési Házban az a kiállítás, amely a Környi Római Katolikus Egyházközség szervezésében nyílt Advent első vasárnapján Vlasits Márton önkormányzati képviselő és a tervek szerint jövő májusban diplomázó látássérült 24 esztendőes fiatal ember kedvenc témái az Árpád-kori templomok, ám a beszélgetésünk során kiderül, hogy a székesegyházak és a harangok is közel állnak a szívéhez.

Márton vallásos, római-katolikus családban nevelkedett és él, kiskorától jár templomba, ezért úgy érzi, tíz évesen magától értetődően alakult ki benne az igény a templomok fotózására. Mára közel ezerre tehető a fotóinak száma. Zömüket Magyarországon készítette, de szüleivel járt a határon túl, Felvidéken és Erdélyben is. Minden egyes helyszínről másodpercnyi gondolkodás nélkül mesél, mert – ahogy fogalmaz – minden templom egy-egy csoda... amit láttatni kell, meg kell mutatni a világnak...

– Építészeti szempontból mindenképpen szépek. De azért is, mert az emberek összefogásából születtek. Ha belépünk egy Árpád-kori templomba, a félműveltség minden ember megtapasztalhatja a kicsinységét: egy porszem vagyunk a világegyetemben. És akkor tudunk kiteljesedni, ha kapcsolódunk az Istenhez. De a nem mélyen vallásos embereket is meg kell szólítani. Ha átlépi a templom küszöbét, egy másik világba lépnek. Ott szeretettel fogadják őket. Úgy hiszem, hogy minden emberben el van rejtve a hitnek egy kis csírája... Ugyanakkor művészettörténeti értéket is sugároznak a templomok. Ha egy nem hívő nézi, ő is rácsodálkozik, hogy milyen gyönyörűek építészeti szempontból. Mint egy ékszerdoboz.

Márton a református templomokat is szereti. Az egyszerűségüket, amely megfogja az ember lelkét, ámulatba ejti. Mert – vallja – egy puritán fehér fal is tud szép lenni.

– Van-e olyan templom, amely a leginkább kedves számodra?

– A Tatabánya-óvárosi Szent István Király plébánia templom, ott kereszteltek, ott voltam elsődíjazott, ott bérmálkoztam és oda jártam szentmisékre. A másik a felsőgallai, ahová anyai nagyszüleim jártak és Baranya megyében, Beremenden, ahonnan édesapám származik, a Szent Mihály templom. Ott esküdtek a szüleim. Az Árpád-kori templomok közül a cserkúti, a veleméri, a jáki és a túronyi templomok szerintem nagyon csodálatosak, de a székesegyházak is gyönyörűek.

– Biztosan nem én vagyok az első, aki felteszi és bízik benne, hogy nem bántódsz meg a kérdésem: kissé szokatlan, hogy látássérültként fotózol, ráadásul ehhez sokat kell utaznod. Hogy tudod megvalósítani?

– Bár önállóan busszal és vonattal tudok közlekedni, vezetni nem, tehát a szüleim segítségére vagyok utalva. Igazán szavakkal ki sem lehet fejezni, milyen köszönettel, hálával tartozom nekik. Nem lehet eléggé megköszönni. Kérlek, ez feltétlenül legyen benne, hogy nagyon-nagyon köszönet illeti őket!

A fiatal ember még a székesfehérvári mentortól emeli ki, dr. Kerékné Bárczy Rékát, aki bevezette a fényképezés rejtelmeibe. Aztán egyszer csak már a harangoknál „járunk”...

– A templomhoz tartozik a harang is, mindkettő a lelket szólítja meg. Ha egy környei meghallja a saját harangszavát, akkor biztos, hogy könny szökik a szemébe. A harangszó hazavár, hazahív, ujjong, örvendez és sír... Én hiszem, hogy amíg szólnak a harangok, addig létezik a hit és a szeretet, addig nem veszünk el a történelem vihariban és tovább tudunk építkezni Szent István alapjain, hogy méltó utódjai leszünk és megőrizzük a művét.

– Egy esztendeje éltek a faluban. A környei harang már téged is hazahív?

– Néha megkönnyezem, mert kicsit hasonlít a hangja az óvárosi haranghoz és megfogalmazódik bennem a haza gondolata. Amikor a Szent Benedek Gimnáziumba készültem Budapestre és meghallottam a felsőgallai templom harangját, elsírtam magam, hiszen az iskola miatt nem lehettem otthon és ez nagyon fájó érzés volt. Nagyon szép, de nehéz volt az az öt év. Tatabányán éreztem magam igazán otthon, de tudom, hogy Környe is az lesz, és nem sokára számomra is azt jelzi majd a temploma harangja, hogy itthon vagyok...

Ünnepi díszben Környe karácsonyfája

Angyalkák, hóemberek, csillagocskák, aranyosan fénylő masnik, színes ajándékdobozok készültek december 7-én a Művelődési Házban a gyerekek, anyukák, apukák, nagymamák szorgoskodásának köszönhetően, hiszen elérkezett Advent második hétvégéje, azaz, a falu karácsonyfájának ünnepi díszbe öltöztetése.

A majdnem 8 méteres, gyönyörű ezüsthévíz 25 esztendeig ékesítette Anda Károlyné kertjét, s a család idén úgy határozott, felajánlják a falu számára, így mostantól Környe központjában hirdeti, hogy hamarosan elérkezik a szeretet ünnepe. Az örökzöldre Friedrich Gyula irányítása mellett jó 60 méternyi fényfüzér került, s megszámlálhatatlan csodaszép dísz, melyeket a fogvacogtató hidegben még a legkisebbek is lelkesen és izgatottan aggattak a tűlevelekre.

Igen nagy sikere volt a hóembernek és az angyalkáknak, és a laminált színes rajzokat is örömmel készítették a gyerekek. A Kisfaludy Mihály Általános Iskola tanárai és diákjai szorgalmasan csomagolták a dobozokat, melyek szintén a fenyőfát díszítik. Köszönet a Nő Klub tagjainak, akik ötletes díszekkel tették szebbé mindannyiunk fenyőfáját, és végig segítették a

gyerekeket, illetve a program lebonyolítását. Köszönet Vass Andrásnak, Varga Rékának, Szöllösi Ferencnek és Sziráki Cintának a fenyődíszítés során nyújtott segítségért.

Köszönet a közmunkásoknak, akik Varga Sándor vezetésével gondoskodtak a fenyő kivágásáról, elszállításáról és elhelyezéséről, amely bizony a viharos szélben a fa méretei miatt nem kis feladatot jelentett. És végül, de egyáltalán nem utolsó sorban köszönet Prekob György-

nek, aki a karácsonyi időszakban évek óta önzetlenül nyújt segítséget darus autójával és munkatársaival az adventi vásár faházainak és a falu karácsonyfájának szállításában.

Községünkben évek óta hagyomány, hogy helyiek ajánlják fel a fenyőfákat, melyek később különböző helyszíneken tűndökölnek ünnepi díszben. Az önkormányzat felhívására idén is számosan jelentkeztek, számukra is köszönjük a felajánlásokat!

Közösen készítették az adventi koszorúkat

Nagy táskákkal érkeztek november utolsó napjának délelőttjén az alkotni vágyók a templom mögötti káplánlakásba, ahol adventi koszorúk készítésére vártuk az érdeklődőket. A különböző alapanyagokkal, díszekkel, szalagokkal zsúfolásig megtelt asztalt körbeállva kézműveskedtek kicsik és nagyok.

A feladatot jól megosztva az anyukáknak jutott a munka nagyjá, míg a kicsinyek a díszítésben segédkeztek. A családi asztalokra szánt adventi koszorúk elkészítése után következtek az ajtók, ablakok karácsonyi dekorációi, s az együtt végzett munkához jó hangulat is társult. Jövőre is sok szeretettel várunk másokat is a közös tevékenedéshez!

Tremmel Kata
hittanár

Megérkezett a Téliapó

Képzeld, itt volt a Mikulás és nézd, ennyi ajándékot hozott! De már hazament, neki a templom tetején van a háza. – újságolta kipirult arccal egy aprócska kislány december 6-án a Vackor Óvoda és Bölcsődében, ahol a Téliapó valamennyi csoportot sorra látogatta.

A kicsik annyira izgatottan várták a fehér szakállút, hogy el is felejtettek megjedni a krampuszoktól, igaz, nem is bizonyultak olyan rémisztőnek, hiszen bőséges ajándékokkal halmozták el a kis vackorosokat. A megfáradt Mikulást a vendéglátók

versekkel, dalokkal köszöntötték, finom süteménnyel kínálták, s ígérték, hogy továbbra is nagyon jó és szófogadó gyerekek maradnak, de azért közben egy kislány feltette a számukra legfontosabb kérdést: Téliapó, mit hoztál nekünk?

Hasonló gondolatok fogalmazódhattak meg az általános iskola alsós diákjaiban is a Művelődési Házban, merthogy a Téliapó és a két krampusz útja az óvodából oda vezetett.

Elsőként az 5a osztályosok „Kedves Mikulás, rád vár ez a ház” című jelenete varázsolta színpadra a puttyost, aki az erdei állatokhoz is ellátogatott, majd

pedig őt érte meglepetés, hiszen a gyerekek már várták érkezését, s ezúttal ők ajándékozták meg szavalataikkal.

A mese végére az alsósok izgatott moraja mellett az igazi Téliapó is színre lépett, s mire két krampuszával kiosztotta az osztályok számára a Szülői Munkaközösség ajándékát, a szülők által összeállított csomagokat, a gyerekek bizony ki is fogytak a Mikulás dalocskákból, így a lelelkesebbek újra és újra ismételték:

Mikulás, Mikulás, Kedves Mikulás!

Gyere már, gyere már, minden gyerek vár!

Répa, cukor, csokoládé, jaj, de jó!

De a virgács jó gyerekeknek nem való!

Tovább „szolgálják” a vackoros bútorok

Mára szinte valamennyi, az egykori környei óvodai telephelyeken használt bútor új otthonra lelt új gazdáik: a gyerekek és óvodapedagógusok öröme.

Környén november 3-án vették birtokba a Vackor Óvoda és Bölcsőde új épületét, s azzal együtt az új berendezési tárgyakat is. A község vezetése úgy döntött: szeretnék, ha a falu tulajdona, az óvodában korábban használt és még ma is számottevő értéket képviselő bútorok nem válnának az enyészetté, hanem a jövőben is a gyerekek, az ő örömeiket, játékukat „szolgálják”.

Így született meg az a fotókkal kiegészített elektronikus levél, melyben az önkormányzat felajánlotta a környező te-

lepülések számára a fából készült galériákat, beépített és öltözőszekrényeket, asztalokat, székeket, tállókat, polcokat, virágtartókat, gyermekkonyhákat. A levélre Epőlről, Kömlődről, Héregről, Szárligetéről és Szomoráról érkezett válasz, hogy örömmel fogadják a felajánlott, s általuk kiválasztott bútorokat, melyek elszállítása már meg is történt, s több intézményben birtokba is vették őket.

A falu – az óvodák mellett – a Tata-bányai Vízmű Sport Egyesület vízilabda szakosztálya konditermének rekonstruk-

cióját is támogatta egy négytagú bordásfallal, valamint Környe legfiatalabb egyesületét, a Gyémánt Kempo SE-t egy szekrényvel, amelyben a szőnyegetek tárolják az általános iskolában.

Faajtó kilinccsel

...búcsú egykori iskolánktól, óvodánktól...

Ki ne emlékezne első óvodájára, iskolájára, első tanítónéjére, vagy óvónéjére. Ezek a meghatározó pillanatok, események örökre belevésődnek emlékeztünkbe.

Az 50-es évek végén léptem át 6 évesen a „posta melletti” iskola küszöbét, nyomtam le a kicsi gyerekkézhez mérten akkor hatalmasnak tűnő, nehéz faajtó kilinccsét.

Sokan talán nem is tudják, hogy az óvodaként búcsúztatott épület sok-sok évtizedig volt a környei gyerekek iskolája. Közel 40 osztálytársammal együtt én is a három tanterem egyikében tanultam meg az olvasást, írást, számolást Burján Márta tanítónénitől, aki végtelen türelemmel vezette rá a nem kis létszámú osztályát az ismeretlen tudomány elsajátítására, nézte el a tintapacákat, és terelt a vaskályha mellé bennünket, amikor a hideg reggeleken átfagyva megérkeztünk. Még ma is érzem az olajos padló illatát, látom magam előtt a tantermet, padokat, fásládát, a zománcozott lavort, és jut eszembe megannyi emlék.

Már talán felső tagozatosok lehettünk, amikor örömmel vettük birtokba az L alakban hozzáépített politechnika termelet, melynek egyik felében a fiúk fúrtak, faragtak, a másik felében a lányok sütöttek-főztek, varrtak hímeztek. Bizony sokunk ott tanult meg kötni, varrógéppel varni, alapvető dolgokat megfőzni, amiből aztán felnőttként is töltekezhettünk.

Ki ne emlékezne az udvaron álló hatalmas platánfára, mely nyáron a lombot adó árnyával, télen a tekintélyt parancsoló termetével, naponta várta a kisdíjakokat.

Teltek, múltak az évek és 1980-ban, amikor átadták az új iskolát, és kicsinek bizonyult az egyetlen óvoda a faluban, régi iskolám is óvodává lépett elő, annak minden örömeivel, kényelmetlenségével, hisz sok volt a gyerek, szűkös volt a tér. Pár

év múlva megint azt vettem észre, hogy nap, mint nap azt a kilinccset nyomom le, melyet oly izgatottan fogtam meg első kisiskolás koromban, de ekkor már Katinka lányomat vittem naponta ugyanoda 4 hosszú éven át.

Nem hittem, hogy kötődésem ehhez az épülethez még nem ér véget kislányom ovis ballagásával. Sok év eltelté után az utóbbi három évben szinte naponta jártam vissza megint a posta melletti oviba kis unokámért délutánonként. Sokszor bizonyult szűknek a folyosó, kevés volt a hely az öltözésre, vetkőzésre, valahogy mégsem tudtam türelmetlen lenni. Csodáltam a gyerekeket, de még inkább a pedagógusok türelmét is, hiszen a kor már rég elszaladt az öreg óvoda falai mellett.

Sok fotót készítettem az utolsó napon megőrizve a pillanatot. Gondolatban ismét „beültem” az egykori osztályterembe, az egykorvolt iskolapadba, láttam magam előtt a tintatartót, a tollszáras tollnak kiképzett kis vályút, a kockás, vonalas táblát a táblatartóval, a kődot, melyet a krétapor okozott. De láttam a szomorúságot, és egyben izgatott várakozást is a kis ovisek

arcán, ahogy fényképeztem őket, hiszen ha valaki, akkor ők megszenvedték az építkezés minden hátrányát az elmúlt évben. Aznap délután nem tudták még, hogy valami elmúlásával egy új, egy sokkal szebb idő kezdődik számukra és minden környei számára. A régihez képest egy csoda, az új óvoda birtokbavétele, de ez már egy másik történet.

Utószó

Az előző lapszámmba nem fért bele a fenti írás, és milyen jó, mert azóta az élet már tovább írta a sorokat. Pár napja, aki a faluban jár, vagy átutazó, láthatja, hogy nincs már meg a „posta melletti ovi”, egy üresség tátong a helyén, ami majd szebbé fog válni a dolgos kezek nyomán.

Arra járva figyeltem idősebbet, fiatalat, akik egy pillantást vetettek a „sem mire” talán felidézve mindazokat az emlékeket, melyek az épülethez kötötték őket. A felnőttek könnyebben megértik, hogy vannak dolgok, melyeket el kell engedni az életünkből, ha fájó is néha. Nem így a kicsik, az ő tiszta lelkük nem mindig érti meg a felnőttek világát, cselekedeteiket, a miérteket. Lilla unokám, amikor először szembesült azzal, hogy az ovi egy nagy halom törmelék, zokogásban tört ki, vigasztalhatatlan volt, még este az elalvásnál is. Egyre csak azt mondogatta, hogy nem tudja elfelejteni az Ó óvodáját, mert annyi emléke van ott, és nem is volt olyan rossz abban az épületben ovisnak lenni...

Polgármester úrtól tudom, hogy a robosztus faajtót a kilinccsel megőrzik jelképként az utókor számára, hogy hirdesse az utánunk jövőnek: volt egyszer egy épület melyben száz meg száz kisgyerek volt boldog, szomorú, élte át a diák csínytevéseket, az első szerelmeket, tanulta a betűvetést, vagy játszott felhőtlen óvodásként.

Varga Katalin

Recept

Receptes könyvemben találtam:

Kosárcák

Biztos sok háziasszony ismeri valamilyen formában ezt a süteményt, de talán ritkán készítik el, mert kicsit munkaigényes, de megéri a fáradságot. Szükséges hozzá a fém kis kosárkaforma, amit érdemes beszerezni piacon, „mindenes” boltban, mert örök darab.

Hozzávalók a tésztához: • 16 dkg liszt • 16 dkg rétesliszt • 15 dkg vaj • 8 dkg cukor • 2 tojás sárgája

Fentieket összedolgozzuk és kibéleljük a tésztával a kosárkaformákat.

Krém: • 20 dkg vaj • 15 dkg porcukor • 4 dkg kakaó • 1 cl rum.

Máz: 1 tojás fehérjét 20 dkg porcukorral kikeverünk fehéredésig.

Ha kihűltek a kosárcák, akkor a krémmel megtöltjük, és fehér mázzal bevonjuk, majd megszórjuk tortadarával, vagy színes apró cukorral, de lehetünk kreatívak és bármilyen díszítést tehetünk rá, akár csokimázzal is bevonhatjuk. A krémhez sem kell szorosan ragaszkodni, lehet gesztenyés krém, vagy bármilyen főzött, de akár gyümölcsdarabokkal is megtölthetjük és zselatinnal meglocsolhatjuk. Köszönöm az egész évi visszajelzéseket, amikor a sikeresen megsütött és a családnak is kedvencévé vált sütikről beszámoltak Kedves Olvasóim! Következő évben is várom, hogy megkeressenek és közkinccsá tegyék a süteményes könyveikben megbújó finomságokat.

Meghitt készülődést és áldott ünnepeket kívánok!

Varga Katalin

Szépen helytálló helyesírók

Labossa Luca, Szücs Kinga és Tóth Hunor, azaz a 4b osztály „Helyesírók” triója vette a legnagyobb sikerrel a környei Kisfaludy Mihály Általános Iskola nevező együtteseivel közösen a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny akadályait.

A rangos megmérettetésen Komárom-Esztergom és Győr-Moson-Sopron megyéből ezúttal hat évfolyamon 267 csapat versengett. Luca, Kinga és Hunor is beverekedte magát a körzeti fordulón, ahol a „Helyesírók” mellett a két megye további 38 csapatát várták a különböző feladványok, amelyek az idő szorításában még talán az idősebbeknek is fejtörést okoztak volna. A negyedik évfolyamosoknál például ez:

Összesen hány jelentése van a következő három szónak? „mentek, sírt, mert”

- (A) - legfeljebb öt
- (B) - pontosan öt
- (C) - legfeljebb hat
- (D) - akár nyolc is
- (E) - az előzőek egyike sem

A díjkiosztón végül kiderült, hogy a környei „Helyesírók”-at csupán 7 pont választotta el az országos döntőbe jutástól. A negyedik diákok a 39 csapatos mezőny hatodik helyezését szerezték meg a körzeti fordulón 114 ponttal, míg a legeredményesebbnek egy győri együttes bizonyult 121-el. A 4. évfolyamon szinte hajszálnyira, egyetlen ponttal maradt le a díjkiosztón való részvételről a másik, a *Krupánszki Ramó-*

na, Kulcsár Krisztina, Lein Vivien, Szántó Csongor összeállítású környei csapat. Ők a 8. helyen végeztek. Az 5. osztályosok között a „Nyelvtani megszállítottak” (*Fóthi Norbert, Köpe Krisztián, Lóczy Boglárka, Nagy Lilla*) a 15., a „Könyvmolyok” (*Árva Bereniké, Hörömpöli Ádám, Hörömpöli Eszter, Varga Panna*) a 16. helyen végeztek, míg a „Nyelvelők2” (*Keszler Dzszenifer, Kocsis Anna, Németh Ivett, Reichnach Fanni*) a 47. helyen. A 6. évfolyamon a 22. helyezést érte el a „Négy Boszi”, azaz *Hartman Vivien, Pribéi Réka, Tóth Gabriella és Végert Dominika*.

Gratulálunk valamennyi diáknak és pedagógusainknak, különösen *Labossa Lucának, Szücs Kingának, Tóth Hunornak* és felkészítőjüknek, *Staudinger Ágotának!*

Stop Mikulás Futás

22. alkalommal rendezte meg Tatabányán a Sprint Futóklub a Mikulás futást, melyen a Kisfaludy Mihály Általános Iskolából két tanuló vett részt, mindketten bronzérmet szereztek. *Lein Vivien (4. a)* a 10 évesek korcsoportjában a 200 méteres távon érkezett harmadikként célba, míg *Lengyel Renáta* a 11-13 évesek között 1900 méteren. Gratulálunk Vivien és Renáta szép eredményéhez!

Adventi vegyes adok-veszek és csere-bere vásár

Többek érdeklődésére és kívánságára indította el ebben az évben az adok-veszek és csere-bere vásárt Környén a Művelődési Ház, amely november 30-ára már harmadik alkalommal hirdette meg a programot és várta az érdeklődőket.

Akik eljönnek hozzánk kulturált, meleg helyen kínálhatják árujukat és asztalpénzt sem kell fizetni. Talán ennek is, és a sokrétű meghirdetésnek is köszönhető, hogy igen szép számmal regisztráltak előzetesen azok, akik az Adventi vásáron árulni szerettek volna. Néhányan nem tudtak eljönni, de így is 14 asztalon sorakoztak a gyerek és felnőtt ruhaneműk, játékok, ajándék és használati tárgyak, könyvek. Érdeklődő vásárlók, nézelődők viszont kevesebben jöttek el, mint amit vártunk. Ennek ellenére is volt, aki szépen tudott eladni. Többen kérdezték, hogy ugye lesz még? Idén már nem, jövőre három, esetleg négy alkalommal tervezünk hasonlókat: tavasszal és ősszel. Amíg igény mutatkozik, meghirdetjük, és bízunk benne, hogy megszokják, és egyre többen látogatnak el majd.

Schweininger Ilona
intézményvezető

Búcsú

Az új esztendőben a Környei Római Katolikus Egyházközség január 5-én, a Vízkereszthez legközelebb eső vasárnap tartja búcsúját. A búcsúi feloldozást adó szentmisét 11 órakor mutatja be Bedy Sándor plébános. Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció tavasszal jóváhagyta a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kérését, miszerint Vízkereszt ünnepét 2014-től ismét január 6-án tartásuk és kötelező főünnepnek minősítették. A Környei Római Katolikus Egyházközség január 5-én is várja a kedves híveket!

34 méteres a környei sál

December 7-én tartották a Művelődési Házban A Vértes Agorája által a térségben meghirdetett „Kössön belénk” című sálkötő akció ajándéksorsolását, melyen Tóth Zsóka, a megyeszékhelyi intézmény munkatársa is jelen volt és elismeréssel köszöntötte a program résztvevőit. A sorsoláson négy ajándécsomag talált gazdára.

Az eltelt hónapokban szorgos asszonykezeknek köszönhetően 34 méteresre nyúlt a környei sál, s része lesz a mára már több mint 1 kilométer hosszú sálnak, melyet különböző településeken kötöttek. Miután visszakerül Környére, a Nő Klub tagjai készítenek ajándékokat belőle. A Művelődési Ház köszöni az önkéntes diáksegítőket, *Mucsi Réka, Bartha Annamária, Jakobi Emese, Szolnok Réka, Zemplényi Orsolya és Krupánszky Gergely* munkáját, akik december 7-én már sokadszor segítettek a színes programok lebonyolítását.

Schweininger Ilona intézményvezető

Megváltozott munkaképességűeknek segítenek

A Szt. Cirill és Method Alapítvány megváltozott munkaképességű, fogyatékkal élő és/vagy tartósan egészség károsodott álláskeresőknek nyújt munkaerő-piaci szolgáltatást Tatabányán. Szeptember 17-e óta Környe önkormányzatának köszönhetően kihelyezett ügyfélfogadás keretében községünkben, a Művelődési Házban is az érdeklődők rendelkezésére áll az alapítvány munkatársa keddenként 9 és 11 óra között. A szervezet nyújtotta lehetőséggel ez idáig kilenc megváltozott munkaképességű személy élt és december közepére sikeres elhelyezéssel is büszkélkedhetünk. Bízunk benne, hogy a következő esztendőben még több ember keres fel bennünket, így még több álláskeresőnek tudunk segítséget nyújtani!

Kellemes Ünnepeket kívánunk a Szt. Cirill és Method Alapítvány dolgozóit!

Teltházias előadás

Teltházias előadással ünnepelhette a HeMo Musical Stúdió december 7-én Környén új produkciója, az „Elveszett a Mikulás!” ötödik színre lépését, miután Oroszlányban már négy alkalommal hasonló sikerrel mutatta be.

Bizony még a pótszék is elkelték szombat délután a környei Művelődési Házban, ahol a HeMo Musical Stúdió a Silhouette balett táncosainak közreműködésével varázsolta el Hegyi Mónika új zenés mesejátékával

a gyerekeket és felnőtteket egyaránt. A történet szerint a gonoszok a vasorrú banya irányításával elrabolják Mikulást, hogy soha többé ne nevéssenek és ne tapsoljanak a gyerekek a Téliapó ünnepségeken.

Ez persze túrhetetlen! A két kobold, no és a Kék manó irányításával összefognak a mesék hősei: Hófehérke, a Hupikék Törpikék, Pochahontas, a Kőlyök, Jázmin hercegnő, Aladdin, Maugli, Pumukli és a többiek, hogy kiszabadítsák. Ehhez a közönség soraiban ülő gyerekektől is segítséget kérnek, hiszen együtt biztosan sikerülni fog. És ha kalandosan is, de sikerül! Hegyi Mónika gyerekeknek szóló interaktív darabja ragyogóan ötvözte a régebbi korok és a jelen meséit, nem szűkölködött fordulatokban, s egyáltalán nem utolsó sorban maguk a nézők is főhősökké válhattak. Így ragadta a gyerekeket magával a történet, hogy még napokig felemlégethessék fantasztikus meseélményeiket, s azt, hogy ők is segítettek kiszabadítani a Mikulást.

Az előadást Környe Község Könyvtára finanszírozta a József Attila Megyei Könyvtár támogatásával.

Agapé Környén

Az agapé görög eredetű szó, jelentése: szeretet, vendégség. Az első keresztények közös étkezéseit jelenti, amiket az egyházközséget (gyülekezetet) összekötő szeretet kinyilvánítására és megélésére tartottak.

Agapéra várta Bedy Sándor plébános és a Környei Római Katolikus Egyházközség november 30-án az egyházkerülethez tartozó másik két település, Várgesztes és Vértessomló gyülekezetének képviselőit. A vendéglátók már koradélután díszítették az asztalokat az iskolában, hogy érkezésükkor minden készen várja a vendégeket. A kerületben régi hagyomány, hogy évente más-más közösség látja agapéra a többieket, így került most a sor Környére. A jeles esemény célja, hogy egyeztessék programjaikat, mind jobban megismerjék egymás hitéleti tevékenységét, de ezt nemcsak a szombati együttlét szolgálta, hiszen rendszeresen részt vesznek egymás eseményein, ünnepein.

A megjelenteket – akik között jelen volt Menoni Gabriella gesztesi, Hartdéken

József somlói és Beke László környei polgármester is – Bedy Sándor köszöntötte, aki hangsúlyozta: szívmengető érzés évente találkozni egymással, közösen megbeszélni az egyházközségek életének eseményeit, problémáit. Jó ilyenkor kicsit elgondolkozni, mennyi munka van a hívek mögött, amiknek mindenkori alapját az összefogás adja – fogalmazott.

Beke László elsőként felidézte, hogy immár második alkalommal köszönhetik Környén a környező települések egyházközségeinek híveit.

Számomra sok arc ismerős itt, hiszen legyen szó a somlói búcsúról, a nemzetiségi misékről, eseményekről, a környei sörfesztiválról, vagy egyéb kulturális programról, találkozunk egymással, megszólítjuk egymást, és ez jó – mondta a község vezetője, aki kitért arra is, hogy az egyházzal való kiváló együttműködésnek köszönhető az is, hogy az új óvoda előtti tér kialakítása zökkenőmentesen sikerült.

Menoni Gabriella és Hartdéken József üdvözlő gondolatait követően a jelenlévők Bálint András rövid, de pazar kameramozgásával lenyűgöző képi világot felvillantó filmjét tekintették meg Környéről, majd Popovics Milán prezentációja során megismerkedhettek a helyi hívek közösségének ez évi tevékenységével, jövő évi terveivel.

A délután további részében már a kötetlen beszélgetések, a közös élmények felidézése következett a fehér asztalok mellett.

Adni, megváltást és álmot...

Második alkalommal tartották közös karácsonyi ünnepséget a környei Nő Klub tagjai, s második alkalommal ragyogták túl a tekintetek könnyes csillogásai a csilagszórók szikrázó fényét.

Egész évben ezekre a percekre készültél, dolgoztál, kézműveskedtél, hogy a szebbnél-szebb dísz- és ajándéktárgyaikat forintokra, azokat pedig élelmiszerek, gyümölcsök, tisztálkodó szerek formájában önzetlen, szeretetteljes adakozásra váltsák, megszépítsék a nehezebb sorsúak ünnepét.

Őrizd szívedben a karácsonyi álmot, próbáld jobbra tenni te is a világot. Légy áldás azoknak, kik veled együtt élnek, légy szeretni tudó, igaz és hű lélek. Őrizd a békét és örömet magadban, szeretet szőljön kimondott szavadbán... -Barta Sándorné előadásában hangzott el Vajay Tiborné verse, majd Németh Lajosné, a klub vezetője köszöntötte az asztalfőn küssé megilletődve, elfogódottan helyet foglaló két asszonyt.

Amikor elmentem hozzájuk, könnyes szemmel néztek rám, hiszen ők még nem hallottak rólunk. Hát ez a Nő Klub. Ők

dolgoznak azért, hogy minden évben meg tudjunk valakit ajándékozni – mutatta be a kis közösséget a vendégeknek.

A klub idén a saját maguk készített alkotásokat értékesítve 70 ezer forint bevételre tett szert. Az összeg egy részéből Várkonyi Andrásné és Vízkeleti Gézáné decemberi étkezéséről gondoskodik az Idősek Otthonában, míg az ünnepségen személyesen is jelenlévő Sinkovics Józsefné és Ágh Katalin egy-egy, élelmiszerekkel, tejtermékekkel, gyümölcsökkel, mosószerekkel és természetesen szaloncukorral degeszre tömött táskát vehetett át.

Nem szegény a szegénység! Erősek legyetek és szeressétek, segítsétek egymást. Mi is ebből élünk: a szeretetből. Ha szeretjük egymást, minden könnyebb. S ne felejtsétek el ezeket az asszonyokat, akik értetek dolgoztak ebben az évben – ölelte át a megajándékozottakat Marika, majd a csilagszórók fényénél felcsendült Kovács Erzi híres dala, amely mára a Nő Klub himnuszává vált: adni, sokkal jobb, mint kapni. Adni, csak ez a szép. Érzést, szeretetet adni, s hinni, hogy egy lépés csak az ég. Adni, annak, aki bántott, s kérni ne bántson tovább. Adni, megváltást és álmot, hogy megszépüljön tőlünk a világ...

A környebányai vendégek – Badó Szilvia, Bolemányi Magdolna, Borsodi Istvánné és

Bozó Kucskár Anikó – karácsonyi összeállítás előtt Schweininger Ilona, a klubnak otthont adó Művelődési Ház intézményvezetője is köszöntötte a jelenlévőket, a megajándékozottak számára nagyon sok szerető szívet, boldogságot, kitartást és reményt kívánva.

Az eltelt hónapok során egy rendkívül összetartó közösséget ismertem meg sok-sok kedves emberrel. Köszönöm az odafigyelést, szeretetet, segítséget, amit kaptam tőletek – fordult a klub tagjai felé, majd így fogalmazott: amit különösen nagyra értékelek, az a segítő szándék és az a cél, amiért egész évben dolgoztok. Mert ezeknek az alkotásoknak van egy nemes célja: hogy segítsétek a faluban éppen nehezebb időszakot élő embereknek, hiszen mindenki kerülhet olyan helyzetbe, amikor jól esik egy kis figyelés, egy kis szeretet. Kívánom nektek, hogy őrizzétek meg sokáig ezt a nemes célt és szeressétek egymást!

„Öregtáncos nem vén táncos...”

Kettős jubileum, a néptáncoktatás beindításának 25. és a Szivárvány Táncgyűttes megalakulásának 20. évfordulója apropójából jött létre az a táncos találkozó, amelyre László Márta invitálta az öreg, de egyáltalán nem vén táncosokat november 23-án a környei Művelődési Házba.

A jövőre megalakulásának 20. évfordulóját ünneplő Szivárvány Táncgyűttesben több generáció nőtt fel, közel kétszáz gyermek táncolt. Azt megelőzően szakköri formában, 25 évvel ezelőtt indult be a néptánc oktatása a faluban – az első „fecskék” bizony már 32 – 34 évesek. Az ő lelkesedésüknek köszönhetően egyre többen csatlakoztak a táncosokhoz, melynek következménye az lett, hogy az akkori iskolavezetés az alsósok órarendébe beépítette a néptáncot 1992-től Komárom-Esztergom megyében az elsők között. Tehát, a mai napig minden gyermek órarendi keretek között ismerkedhet a néptánc alapjaival, népi játékokkal. 2001-ben megalakult a művészeti tagozat, melynek meghatározója a néptánc tanszak, közel 100 táncosával. A tehetséges és kitartó gyermekek a szabadidejükben is művelhetik a táncnak e nem könnyű ágát. Kitűzött céljaik között egyaránt

szerepel a magyar és nemzetiségi táncok, hagyományok megismerése, bemutatása. Folyamatos fejlődésükről számtalan oklevél, elismerés tanúskodik.

E kettős jubileum, illetve a méltó megünneplésére való felkészülése adta az aktualitását annak a táncos találkozásnak, amelyre már jó ideje készült László Márta: a Művelődési Házban a táncosokat fotókiállítás és hangulatos berendezett terem várta, s meglepetésként projektoros vetítés az egykori fellépések felvételeiből már digitalizált változatban. Az idő gyorsan el is telt az albumok, egykori műsorok nézegetésével. Akik még nem látták a gyönyörűen

felújított, korszerű Művelődési Házat, azokat körbevezette Schweininger Ilona intézményvezető.

Az örömteli viszontlátás és nosztalgia mellett a résztvevők együtt tervezték a jubileumi próbák időpontját, amely csöppet sem bizonyult könnyűnek, hiszen nemcsak az országban, de Európában is szétszóródva tanulnak, dolgoznak az egykori táncosok. Az elmúlt két évtized legsikeresebb koreográfiáit 2-3 hetenként hétvégén közös próbákon szeretnék felújítani. A találkozó vége felé természetesen a tánc sem maradhatott el, izzadásiig ropták az egykori szivárványos tagok.

Születésnaposok

„Nézd, hogy növekszik egy kisgyermek.
Tanítsd meg, mire csak lehet
Add tovább a jót és szépet...”

A környei önkormányzat nevében sok szeretettel és tisztelettel köszöntjük a falu azon szép korú lakóit, akik ezekben a napokban ünnepelték, ünneplik kerek születésnapjukat:

75 esztendő

Tufár-Papp Sándorné (1938. 12. 03.)
Mike József (1938. 12. 12.)
Drexler János (1938. 12. 27.)
Gammer Tibor (1938. 12. 30.)

70 esztendő

Nagy Sándorné (1943. 12. 30.)
Jankov József (1943. 12. 31.)

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Megérkeztünk!

„Tél, tavasz, nyár, ősz, folyók, ligetek,
szeressétek a gyermekeimet.
Te, homokos, köves, aszfaltos út,
vezesd okosan a lányt, a fiút.”

A Környei Hírhozó előző megjelenése óta egy kisleánnyal és két kislíval gyarapodott községünk.

Sok szeretettel köszöntjük a falu legkisebb lakóit,

Hamza Zoltán és Vátzi Szabina kislányát Zoé Rebekát,
Pankotai Zsolt és Plangár Szilvia kislíval Levente Zsoltot,

valamint

Juhász Lajos és Szabó Andrea kislíval Bencét.

A gyermekeknek és szüleiknek hosszú, boldog életet kívánunk!

Programok

SZILVESZTERI BATYUS BÁL

Idén is várja a környeieket és környékbelleket a már hagyományos SZILVESZTERI BATYUS BÁL az általános iskolában. A talpalávalóról és vidám hangulatról a tarjáni Spitzbuam zenekar (Tarjáni Csibészek) gondoskodik. A jótékonyági rendezvény bevételével a szervezők az iskolát és óvodát támogatják. Érdeklődni és helyet foglalni Török Mihály főszervezőnél lehet a Csavar-Csapágy Üzletben, az Alkotmány út 3. sz. alatt. Telefonszám: 06 30 201 3891.

ÉJFÉLI MISE

December 24-én, Szenteste az éjféli mise este fél 11-kor kezdődik a Római Katolikus Templomban.

Főhajtás a doni áldozatok előtt

A doni tragédia 70. évfordulójának és hőseinek emlékére ajánlja fel Bedy Sándor plébános a január 18-án, szombaton 18 órakor kezdődő szentmisét a környei katolikus templomban. Az emlékező szentmisén közreműködik a Német Nemzetiségi Dalkör. A mise után a templomkertben lévő Hősi Emlékműnél Nagy Péter református tiszteletes tart megemlékezést, az esemény koszorúzással zárul. A megemlékezésre az önkormányzat, valamint a katolikus és a református egyházközösség a falu valamennyi lakóját tisztelettel hívja és várja!

Közérdekű információk

Képviselői fogadóóra jövőre is

Vadász Éva 2014-ben is képviselői fogadóórát tart várhatóan minden hó első hétfőjén. Az újesztendőben első alkalommal január 6-án 17 és 18 óra között várja a Polgármesteri Hivatal képviselői szobájában mindazokat, akik valamilyen problémájuk megoldásához segítséget, vagy tájékoztatást szeretnének kérni.

Véradás

Az önkéntes véradókat várja 2014. január 20-án, hétfő délután fél 1 és fél hat között a Művelődési Házban a Vöröskereszt. Adj vért, életet menthetsz!

A jövő esztendőben várhatóan még április 28-án, július 21-én és október 20-án lesz véradás községünkben. A Vöröskereszt környei szervezetének vezetősége és tagsága nevében köszönjük valamennyi aktivistának, véradónak, támogatóknak az év során nyújtott segítségét, együttműködését!

Boldog, Békés Karácsonyt és sikerekben gazdag Új Évet kívánunk!

Eisenbart Győzőné elnök, Andor Ildikó titkár,
Kissné Ágoston Éva véradó felelős

Idősek Karácsonya

2013. december 21.

14.00 óra

Helyszín: Művelődési Ház

Program:

Beke László polgármester köszöntője

Német Nemzetiségi Gyermekcsoport

Német Nemzetiségi Dalkör

Vackor Óvoda Kamarakórusa

Környei Magyar Dalkör

Kisfaludy Mihály Általános Iskola

Gyermekcsoportja

Kisfaludy Mihály Általános Iskola

4. osztályos diákjai

Ünnepi műsor után Környe Község

Önkormányzata Kulturális, Oktatási, Sport és

Nemzetiségi Bizottságának jutalom átadása

*Minden környeit szeretettel vár Környe Község
Önkormányzata!*

Téli útüzemeltetés

Az önkormányzat értesíti a lakosságot, hogy a kezelésében lévő belterületi utak keresztveződéseibe a megszokottak szerint zsákokban kihelyezte a síkosság-mentesítővel kevert fűrészpórt. Ha az időjárási viszonyok megkívánják, csúszásveszélyt tapasztalnak, a belesetek megelőzése érdekében kérjük, használják, szórják ki az útra. Kérjük továbbá, amennyiben elfogy, jelezzék az 573 100-as telefonszámon, vagy Varga Sándornak a 06 30 768 1625-ös számon.

Egyben felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy az ingatlanok előtti járdaszakaszokon a tulajdonos, illetve a használó kötelessége gondoskodni a hó eltakarításáról és a síkosság-mentesítésről.

Ein schönes Weihnachtsfest
und
für das Neue Jahr 365 gesunde
Tage voller Glück wünscht
die Ungarndeutsche
Selbstverwaltung von Kirne

Kellemes karácsonyi ünnepeket
és
az Új évre egészségben eltöltött
365 szerencsés napot kíván
a Német Nemzetiségi
Önkormányzat Környe

Kiadja:

Polgármesteri Hivatal
2851 Környe, Alkotmány út 2.

A kiadásért felel:

Beke László polgármester 06 30 7681624

A szerkesztésért felel:

Salamon Gyöngyi 06 30 3874690

hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák:

JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft.
2851 Környe, Rákóczi F. u. 73.

A sokszorosításért felel:

Jávor Zsolt ügyvezető